

kajkehož chzešch mje tam we wěcznošći mječ; pschetož ja wěm, so dyrbi po tym czašnym czerpjenju wěczna a psches měru wažna krašnosć pschińc. Duž budž s měrom, moja duscha, shto ƚo rudžišch a ƚy tať njepokojna we mni? Čakaj na Boha; pschetož ja budu ƚo jemu hiščeže džaťowacž, so wón mojeho woblicža pomoz a mój Bóh je.

Je nam kšchiž jara wobčežny,
Dha horzu helu wopomńmy,
Do kotrejž ƚo ƚwět wali;
Tam cžělo s duschu czerpitej
A w wěcznym helškim wóhnju stej;
Tón njespali, hdyž pali.

My smějemy pať po kšchižu
Tam wješełosć pschi Khrystušu,
Njech ƚo dha to nam lubi:
Jow žadyn cžlowjeť na ƚwěczi
Tu cžesć a krašnosć njewidži,
Kiž nam Bóh s hnadu ƚlubi.

Hamjeń.

5.

Próštwa k choreho wo Božu pomoz.

Slaj, Bóh pomha mi; tón Knješ sđerži moju duschu. Ps. 54, 6.

O ty ƚwěrnny Božo, ty widžišch, w kajtim hubjenym a srudnym bycžu ƚo namaťam; mozy mi wotběraju, cžělo mi hinje a kšchižowa cžeža mje dale bóle potkócžuje. Knježe, Knježe, Božo, kiž moje sđychowanje ƚlyšchisch a moje czerpjenje snajesch; tebje wutrobnje prošchu: wostań tola pola mje a njewopuschcž mje; ja cži twoje ƚlubjenje prijódt dđeržu, w kotrymž mi wobkrucžesch: „Njebój ƚo, ja ƚym